

SVETA DEŽELA - POTOPIS

Betlehem in Pastirske poljane

"Obok, poln razpok, pajčevine, štrlečih podrtin, ki so v ravnotežju po čudežu statike, črn, zakajen, odbijajoč se zdi, kot da je obok kraljevske sobane. Vsak kamen je kos srebra, vsaka razpoka utrip opalov, vsaka pajčevina najdragocenejši baldahin, pretkan s srebrom in diamanti; velik kuščar v zimskem spanju je kot dragoceni lestenec iz oniksa. Seno, ki visi iz gornjih jasli, ni več trava: to so mnoge niti iz čistega srebra, ki migljajo v zraku z ljubkostjo razpuščenih las." – opis votline Jezusovega rojstva, Marija Valtorta, 1945

20. 04. 2023 - 6. dan: Betlehem je tako povezan z Jeruzalemom, da obe mesti na videz delujeta kot en sam kraj. Ločuje ju le velik zid in ena ura razlike! V gostišču, kjer bivamo, se orientirajo po izraelskem času, čeprav vse ure na stenah kažejo palestinski čas.

V času, ko so Perzijci vse porušili, je cerkev Jezusovega rojstva v Betlehemu ostala nedotaknjena. Na steni so namreč zagledali fresko treh modrih in so rekli: »*O to so pa naši.*«

Modri z vzhoda, ki so obiskali Dete Jezusa, so padli predenj in odprli svoje zaklade. *"To je zelo vzhodnjaška kretnja, ki pomeni, ti si velik, jaz sem majhen. Zlato in kralji se povezuje. Dali so mu zlata,"* nam podrobno pojasni naša vodnica sestra Darjana Toman in nadaljuje: *"Mira ima trpek vonj in z njim so mazilili mrtve. Maziljenje pomeni smrt. To darilo izkazuje, da je Jezus pravi človek in je Kralj. Prinesli so tudi kadilo. Kadilo se prižge za Boga. In to kaže, da so modri z vhoda priznali, da je ta Otrok Bog."*

Cerkev Jezusovega rojstva je avtohtona, pravoslavna od vsega začetka in ko so prišli frančiškani, ki so varuhi te zemlje, so kraj našli nedotaknjen. Sveti Frančišek je šel nato k Sultanu in rekel, da nočejo osvojiti te zemlje, le to prosi, da bi verniki prihajali molit Boga na te svete kraje. Novo zgrajena pa je cerkev sv. Katarine, ki je poleg in nad votlino Jezusovega rojstva. Zgradili so jo frančiškani, ki so ob določenih urah navzoči v votlini rojstva in drugih votlinah (Jožefova votlina, Hieronimova...) v katere se vstopa iz cerkve sv. Katarine.

V Betlehemu obiščemo tudi Mlečno votlino. Tu naj bi Marija zadnjikrat podojila Jezusa, preden so zbežali v Egipt. *"V to votlino prihajajo tudi muslimanske žene. Mnogo staršev je po dolgi molitvi v tej votlini dobilo otroka,"* nam pove naša vodnica. Ko se vračamo nazaj v gostišče, kjer prenočujemo, se nas nekaj posameznikov loči od skupine. Sledimo našemu duhovniku, ki je zavil v stransko ulico, od koder so prihajali ljudje. Po ozkih stopnicah se povzpnejo v stavbo, za katero se izkaže, da je svetišče neke vzhodne krščanske

cerkve. Prečudovite Marijine podobe na steklu osvetljujejo prostor v mavričnih odtenkih. *"Glej. To je Marija – Posoda duhovna in tu je Marija – Skrinja zaveze, tam je Marija – Stolp Davidov,"* mi naš župnik Ivo Kožuh pojasnjuje in s prstom kaže posamezne detajle podob. Navdušena sem!

SLIKE NA STEKLU - vzhodna krščanska cerkev v Betlehemu

Ta dan obiščemo še **Pastirske poljane**. Tu je David pasel čredo svojega očeta in kasneje postal kralj. Bil je najmlajši izmed bratov. Za kralja ga je mazilil prerok Samuel, a po maziljenju je še kar nekaj časa pasel čredo. Savlu je igral na piščalko in harfo. Ko se je vnela vojna s Filistejci so se njegovi bratje pripravljali na boj, David pa je ostal doma. Oče ga s kruhom v rokah poslal k bratom zgolj zato, da bi mu poročal kako jim gre... A David se je odločil, da se bo bojeval tudi sam. V boju z Goljatom je govoril močne besede in ga s pastirsko fračo premagal.

Pastirske poljane so povezane tudi z Ruto, ki je z ostarelo Naomi prišla v te kraje. Ko se je rodil Obed, je rekla Naomi, po rodu Efratejka iz Judovega Betlehema: *"Dobila sem sina."* Ruta, po rodu Moabka, pa je rekla: *"To je moj otrok."* Od tod izhaja Davidov rod: Obed, Jese, David, Salomon ...

V potopis zapišem še zaznamek, ki se mi zdi zanimiv za meditacijo: Hamsim je vroč veter - vihar brez dežja, samo pesek šiba sem ter tja. Ko se pojavi se zgodi veliko samomorov, ker tako depresivno deluje na ljudi. Zvečer v Casa Nova Betlehem pogledam na uro, ki kaže 18:00. To je palestinski čas. Po Izraelskem času je ura 19:00. Pomislim na katehezo in uredim misli za svoj spomin. Ta bo brezčasen! *"Abraham je živel na tem območju. Rahela je pokopana v Jeruzalemu, Jožefove kosti so pripeljali sem... Sveti Hieronim je prevajal tu Sveto pismo, sveta Helena je bila v teh krajih, sveta Katarina je tu..."* Večni spomini so to! To vse je del Božjega spomina, ki počasi postaja tudi moj osebni spomin.

Mojca Erzar, predstavnica skupnosti Romar